

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hyperaspistes Diatribae Aduersus Serum Arbitrium
Martini Lutheri**

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

71 No[n]du[m] captu[m] Erasmo[m] suis uerbis, q[...] no[n] disputarit de
Libero Arb. q[ua]si scriptur[a]e sup[er] eo sint obscur[a]e, ul[...] ut dubius,
sed ut Luthe[rum] Arbi. assertum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

frigidū, aut lapidē sentiat eē aurē. Si pī sunt inter
illos electos censeant̄, q̄ in errorē ducunt̄ aliquāto
ut declaret̄ uirtus dei in nobis, sine qua nec uide-
re nec prorsus quicq̄ possumus. Nō em̄ imbecilis
litatis ingenij ē (ut tu cauſaris) ne uerba dei capiā-
tur, immo nihil aptius capiēdis uerbis dei ibecilli-
tate ingenij, propter imbecilles em̄ & ad ibecilles
Chīs & uenit & mittit uerbum suū, sed negotia Sata-
næ est in n̄a imbecillitate ledētis, regnātis ac dei
uerbo resistētis, Ni Satanās faceret, uno sermone
dei semel audito torus mundus hominum cōuer-
teretur, nec pluribus opus esset.

7j Et qd̄ multis ago: Cur nō simul cū hoc ex
ordīo finimus causam & cōtra te: pm̄, tuis ipsius
uerbis fermus sūiam, secūdū illud Chīi, Ex uerbis
tuis iustificaberis, ex uerbis tuis cōdēnaberis. Tu
em̄ dicas, scripturā hic nō eē dilucidā, Deinde sūia
suspensa, in utrāq̄ partē disputas, Quid pro, quid
cōtra dici possit, p̄terea nihil agis toto isto libello
quē ob eandē causam, Diatriben potius q̄ Apo-
phasi uel aliud appellare uoluisti, qd̄ oīa collatu-
rus, nihil affirmaturus scriberes. Si igit̄ dilucidā
scriptura nō est, cur hic, nō mō cæcutiūt, sed teme-
re & stulte definiūt & asserūt lib. arb. uelut ex cer-
ta & dilucidā scriptura, Ili, q̄s iactas: uidelicet, tā
nūterosa series eruditissimor̄ uiror̄, q̄s in hūc uel
diē tot seculor̄ cōsensus approbauit, q̄r̄ plerosq;
p̄ter admirabilē sacrar̄ lītar̄ peritiā uitæ q̄q; pie-
tas cōmendat, qdā doctrinæ Chīi, quā scriptis de-
fenderant, sanguine suo testimoniuū reddiderūt. Si
ex aio. 4. H̄r̄ queris, fixū est apud te, lib. arb., habe-
re assertō „mirabili lītar̄ sacrar̄ p̄titia p̄ditos, ita
ut san-

ut sanguine suo illud q̄c̄ testati sint. Q, si uer̄ est,
dilucidā illi habebāt scripturā, alioq, q̄ eēt illa ad
mirabilis p̄itia l̄far̄ sacraꝝ? Deinde q̄ leuitas &
temeritas animi, sanguinē fundere pro re incerta,
& obscurat. Hoc em̄ nō martyꝝ Ch̄ri, sed dæmo
nū est. Iā & tu pone ob oculos & tecū expēde, u
trū plus tribuendū esse iudices, tot eruditiorꝝ, tot
orthodoxorꝝ, tot sanctiorꝝ, tot martyꝝ, tot ueterū
ac recentiū theologorꝝ, tot academiarꝝ, tot cōcili
orū, tot Ep̄orꝝ & summorꝝ Pontificū p̄iudicis, q̄
scripturas dilucidatas eē senserunt, & id tū scriptis,
tū sanguine cōfirmarūt, an tuo unius priuato iuz
dicio, q̄ negas scripturas esse dilucidatas, q̄ forte nec
unā unq̄ lachrymā uel suspiriū pro doctrina Ch̄ri
emisisti? Si illos recte sensisse credis, cur nō imitaz
ris? Si nō credis, cur iactas tanta bucca, tāta copia
q̄si me obruere uelles tēpestate & diluuiō quodā
oroni, qđ tñ in caput tuū fortī inundat, arca ue
ro mea in sublimi fer̄ secura? Nā tu tot tantis q̄
uiris simul tribuis summā & stultitiā & temeritas
tē, dū illos scribis scripturæ peritissimos, stilo, uita
morte illā asseruisse, quā tñ obscurā & ambiguam
eē contendis; hoc est, aliud nihil, q̄ illos facere im
peritissimos cognoscendo & stultissimos asseren
do. Sic illos non honorasset ego priuatus ille cō
temptor, ut tu facis publicus ille laudator.

7z Cornuto iḡt (qđ aiunt) hic te syllogismo
teneo. Vtrū em̄ falso eē oportet, Vel illud qđ dī
cis, illos fuisse admirabiles peritia sacraꝝ l̄far̄, ui
ta & martyrio, Vel illud quod dīcis, Scripturam
non esse dilucidam.

47 Ver̄ cū huc potius rapiaris, ut scripturas
non